

מ"ת 57943/03/21 - מדינת ישראל נגד דאוד טחאניה, מוחמד טחאניה, מוחמד אלעומרי, אחמד אבו טעימה

בית המשפט המחוזי בחיפה

מ"ת 57943-03-21 מדינת ישראל נ' טחאניה (עציר) ואח'

בפני	כבוד השופט ניצן סילמן
מבקשת	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	1. דאוד טחאניה 2. מוחמד טחאניה 3. מוחמד אלעומרי 4. אחמד אבו טעימה (עציר)

החלטה בעניינו של המשיב 4

בקשת מעצר של המשיב 4 כנגדו הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות נשק וכניסה לישראל שלא כחוק.

העובדות עפ"י כתב האישום -

1. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, שוטר סמוי המכונה "מוחמד עאסף" רכש בהוראת המשטרה כלי נשק.

2. המשיבים הם תושבי הרשות סילת חראתה, המצוי בשטחי הרשות.

אמג'ד אגבריה הוא תושב הכפר זלפה במעלה עירון (להלן: "אגבריה")

3. כתב האישום כולל 5 אישומים, כאשר רק האישום הרביעי רלוונטי למשיב 4, נשוא ההחלטה דנן.

בהתאם לאישום הרביעי - בתאריכים 3.2.21-4.2.21 שוחחו השוטר הסמוי והמשיב 1 מס' פעמיים בטלפון לעניין עסקת נשק, מסגרתה ימכור המשיב 1 לשוטר 5 רובי צייד ושני תתי מקלע.

ביום 7.2.21 שוחחו שוב השניים אודות העסקה מהלכה סיפר המשיב 1 לשוטר כי הסתכסך עם אחר לאור מחיר גבוה שדרש עבור הנשקים

ביום 12.2.21 שוחחו השוטר והאחר לעניין מחירי הנשקים. בין התאריכים 5.3-22.2 שוחחו והתכתבו ביניהם השניים אודות עסקת הנשק, והאחר הודיע לשוטר שהנשקים מוכנים וביקש לזרז את ביצוע

העסקה, וסוכם על מכירת 5 רובי צייד ותת מקלע מסוג קרלו בסכום של 20,500 ₪.

השניים קבעו כי העסקה תבוצע ביום 8.3 בשעה 23:00 בכניסה לכפר סאלם

עובר למועד 8.3, סיכמו האחר, אגבריה והמשיבים 3 ו-4, כי המשיבים 3-4 יקבלו את הנשקים מהאחר, יובילו אותם לשטח ישראל, יפגשו את אגבריה בצדה הישראלי של גדר ההפרדה סמוך לכפר סאלם, ומשם השלושה יובילו את הנשקים למקום המפגש עם השוטר הסמוי, ימסרו לו אותם ויקבלו את התמורה.

בהמשך לאמור, ביום 8.3 בשעות הערב נפגשו משיבים 3-4 עם האחר וקיבלו ממנו את הנשקים. המשיבים 3-4 הגיעו לפרצה בגדר ההפרדה, סמוך לכפר סאלם, וחצו את הגדר לשטח מדינת ישראל כשהם מובילים את הנשקים. לאחר מס' דקות חברו המשיבים 3-4 עם אגבריה, שהמתין ברכב מסוג מאזדה, והשלושה נסעו לבית בכפר זלפה.

בשעה 21:38 שוחח האחר עם הסמוי ואמר לול ששלח אחרים לבצע את עסקת הנשק.

בין השעות 22:10-22:56 שוחחו מס' פעמים אגבריה והשוטר הסמוי לתיאום המפגש ביניהם.

בשעה 23:05 נכנסו המשיבים 3-4 ואגבריה לרכב המאזדה ונסעו למקום המפגש כשאגבריה נהג ברכב. בשעה 23:10 הגיעו השלושה למקום המפגש ועצרו בסמוך לרכבו של השוטר הסמוי. משיב 3 ואגבריה יצאו מהרכב כשהם נושאים עמם את רובי הצייד שהיו ארוזים בשק ואת תת המקלע שהיה ארוז בשקית, והניחו אותם במושב האחורי ברכבו של השוטר. אגבריה נכנס והתיישב במושב ליד הנהג, והמשיב 3 מאחור על מנת להראות לשוטר את הנשקים

השוטר מסר לאגבריה 9300 ₪, ובשלב זה הבחין אגבריה בשוטרים המתקרבים למקום וביקש שהשוטר ישאיר את הכסף אצלו. המשיב 3 ואגבריה נעצרו כשהם ברכבו של השוטר הסמוי.

המשיב 4 שהבחין במתרחש יצא מהרכב והחל לרוץ לעבר חורשת עצים סמוכה, אך נעצר כעבור זמן קצר

המשיב 4 חלק על קיומן של ראיות לכאורה

4. לטענת המשיב 4 לא היה מעורב בביצוע העסקה, לא ידע על הנשקים ברכב שהיו עטופים עת הגיע
5. עוד נטען, כי ככל שיובהר כי המשיב 3 סובל מפיגור שכלי, אזי נפל פגם מהותי בחקירתו ובהודאתו באשר לידעת המשיב 4 בהובלת הנשקים וביצוע העסקה
6. לאור ליקויים ראייתיים וחלקו הפחות באירוע, עתר המשיב 4 לשחרורו בתנאים מגבילים ובפיקוחם של

תושבי ישראל.

7. המבקשת טענה כי המשיב 4 אישר כי עבר יחד עם המשיב 3 את גדר ההפרדה לשטח ישראל כאשר הם נושאים שני שקים, שהם עם המשיב 3 ואגבאריה מס' שעות והגיע עמם לפגוש את השוטר הסמוי.
8. עוד טענה המבקשת, כי במס' הזדמנויות בחקירותיו הודה המשיב 4 לפחות בעצימת עיניים ביחד להימצאות נשקים בשקים שהוביל עם המשיב 3.
9. לטענת המבקשת, המשיב 3 הודה כי המשיב 4 היה שותף מלא בהעברת הנשקים משטחי הרשות לישראל, והיה מודע לכך שמדובר בנשק מההתחלה.

הראיות בתיק -

10. **דו"ח פעולה אסייג** - ביום 8.3 סמוך לשעה 23:00 קיבל הוראה עם הצוות עליו פיקד להתקרב לצומת סאלם בכביש 66 למעצר חוליה החשודה בסחר בנשק, ולהתכונן למעצר שני רכבים חשודים. בהגיעו למקום זיהה רכב מסוג סוזוקי בלינו אפור. יצא מהרכב עם כובע על ראשו וצעק "משטרה". רץ לכיוון דלת שמאל של מושב אחורי, פתח אותה וזיהה 3 חשודים ברכב, ששניים מהם יושבים קדימה. עצר את החשוד שישב ברכב מאחור ותפס עליו שני טלפונים. במושב הקדמי ליד הנהג תפס מכשיר פלפון נוסף מסוג גלקסי שחור.

במושב אחורי זיהה שק יוטה לבן וזיהה בפנים חפצים עטופים בניילון כחול נצמד. בהמשך זיהה שקית ירוקה, בתוכה שקית אדומה ובפנים נשק שנראה מסוג קרלו עם מחסנית בפנים. ספר את הכסף שנתפס ברכב, בסכום של 9300 ₪

בהגיעם לתחנה התברר כי זהות החשוד שעצר הוא המשיב 3.

בתחנה הוציא את החפצים העטופים בניילון נצמד שהיו בשק הלבן, וזיהה 5 נשקים ארוכים מקופלים עם קת עץ שנראים מסוג רובה צייד

11. **דו"ח פעולה פקד ביטון** - ביום האירוע בהגיעו לרכבים החשודים פרק מהרכב חובש כובע משטרה, והבחין כי אחד החשודים ברכב מסוג מאזדה החל בברירה לכיוון מטע זיתים. לאחר מרדף החשוד נתפס

דו"ח פעולה רסר פורטל - לאחר תפיסת החשוד שהחל בברירה מרכב המאזדה הוא זוהה כמשיב 4.

12. **דו"ח פעולה כהן** - רדף אחרי החשוד שברח מרכב המאזדה ותפס אותו לאחר זמן קצר. מהלך המעצר נפל המכשיר הסלולארי של החשוד לרצפה. בתחנה זוהה כמשיב 4

13. תמלול הקלטה מהרכב של עסקת אמל"ח בין השוטר הסמוי ואגבאריה -

23:10:35 נשמעת דלת נפתחת והשוטר אומר לאגבאריה לעלות לרכב לידו

23:10:53 אדם נוסף מצטרף ועולה למושב האחורי ברכב ומחזיק בידו שקית לבנה וירוקה. אגבאריה מסתובב אליו ואומר לו "תניח אותם פה"

23:11:10 השוטר מדליק את הנורה ברכב ושואל את אגבאריה כמה הם

אגבאריה עונה לו חמישה, כאשר הוא מסובב ראשו לעבר הבחור במושב האחורי שנשמע סופר אחד שניים...

23:12:13 אגבאריה שואל מה זה הרכב הזה ומסתכל קדימה, השוטר שואל אותו "מה יש", ואגבאריה עונה "כלום תעלים את הכסף"

23:12:20 שוטרים מבצעים את המעצר, שולפים את אגבאריה מהרכב

14. מסמך רפואי מהמרכז לבריאות הנפש בג'נין מיום 23.3.21 עולה כי המשיב 4 מטופל במרכז משנת 2013 בקביעות בעקבות מחלת נפש כרונית. סובל ממצב נפשי לא יציב, הזיות המשפיעות על התנהגותו היומיומית, דבר שגורם לו לעשות דברים שאינו מודע לתוצאותיהם. מקבל טיפול תרופתי.

15. ט.א של המשיב 3 נמצאו על חלקו החיצוני של רובה הקרלו

16. חו"ד מעבדת נשק - רובי הצייד ותת המקלע המאולתרים נמצאו כיורים ובכוחם להמית אדם

הודעות ועימותים -

17. המשיב 1 - מס' המנוי שלו 644, זיהה את הנייד שנתפס מועד מעצרו כשלו. בחקירות ראשונות הכחיש את העבירות המיוחסות לו וטען שאין לו קשר ליתר המעורבים, לא מכיר אותם.

בחקירה מיום 17.3, לאחר עימות עם המשיב 2, משהבין שהמשטרה כבר יודעת הכל, סיפר כי הכיר את השוטר הסמוי שאמר לו שהוא רוצה לקנות רובה ציד. הוא יצר קשר עם מוחמד אבו ג'סר שהביא לו את הנשקים, והעביר אותם למשיב 2.

אמג'ד הוא שהסיע את המשיב 2 מהגדר למקום מפגש עסקאות האמל"ח.

אישר שאבו ג'סר מביא לו את הנשקים אותם הוא מוכר בישראל, ומשלם לנהג שמוביל אותם, בדר"כ תושב שטחים או אמג'ד.

אישר שיחות בינו לבין המשיב 2 מהלכן דיברו על עסקאות הנשקים עם השוטר הסמוי, ושיחה עם השוטר הסמוי

מהלכה תיאמו את מועד המפגש לעסקה בסאלם

18. **המשיב 2 - 9.3** מתגורר בג'נין. טלפון שנתפס עליו מהלך מעצרו שייך לו (שני כרטיסי סים מנויים 631, 415)

הכינוי שלו הוא אבו מוניר או חמודה. הכינוי של המשיב 3 הוא אבו טהה, ושל אגבאריה הוא אבו מוחמד.

19. **המשיב 3 - זיהה את הטלפונים שנתפס עליו במעצרו כשלו, מנויים 592 ו-313. מחמוד אבו ג'סר הביא את הנשקים שנתפסו, המשיב 4 שם אותם ברכב. הוא והמשיב 4 לקחו כל אחד שקית ועברו עם הנשקים לישראל, והגיעו לסאלם לאמג'ד. בישראל אמג'ד התקשר לבחור ותיאם איתו מפגש. כשהגיעו למקום, אמג'ד ביקש שיבוא איתו לרכב האחר. בזמן שאמג'ד ספר את הכסף ברכב, הגיעה המשטרה**

תחילה טען כי אבו ג'סר לא אמר לו שמדובר בנשקים, אלא ביקש ממנו להעביר בגדים ודבש לאמג'ד בזלפה, וכשהגיעו לביתו של אמג'ד הוא פתח את השקים וראה חמישה רובים שהיו בניילון כחול

בחקירה שנייה מיום 14.3 סיפר כי ביום האירוע אבו ג'סר התקשר אליו ובהמשך הגיע לאסוף אותו מביתו, ואז התקשר למשיב 4 ואמר לו להגיע לביתו. בהמשך ביקש אבו ג'סר מאחיו עבדאללה גם להגיע אליו, ואז אמר לו לקחת אותו ואת המשיב 4 לפירצה בגדר. כשהם הגיעו לגדר עבדאללה פתח את תא המטען והיה שם שק גדול בצבע לבן ועוד שק שלא זוכר את צבעו. הוא לקח את השק הקטן והמשיב 4 את השק הגדול. הם עברו דרך הפירצה, שם חיכה להם אמג'ד עם רכבו. הם הכניסו את השקים לתא המטען ברכב, ונסעו לביתו של אמג'ד. אמג'ד התקשר לבחור הישראלי, ובשעה 23:00 הם יצאו לפגישה איתו. כשהגיעו למקום המפגש אמג'ד ירד מהרכב ועבר לרכב של הישראלי, לאחר מכן אמג'ד קרא לו והוא נכנס למושב האחורי ברכב של הישראלי

חזר וטען כי חשב שהם מעבירים בגדים ודבש מאבו ג'סר לאמג'ד, אולם בהמשך הודה שידע כי מדובר בנשקים - בשק הקטן קרלו ובשק הגדול 5 רובי ציד. כשהגיעו לבית של אמג'ד, אחיין שלו לקח את השקים והחביא אותם במטע הזיתים עד שנסעו למפגש עם הישראלי.

המשיב 4 ישב כל הזמן עם אמג'ד, הוא והאחיין לקחו את השקים מהרכב ומטע הזיתים

המשיב 4 ידע שבשקים יש נשקים.

כשהגיע לביתו של אבו ג'סר, הוא הראה לו את הנשקים ועטף אותם בניילון כחול. המשיב 4 לא היה נכוח בשלב זה. כשהמשיב 4 הגיע הנשקים היו כבר בתא המטען ברכב של אבו ג'סר

המשיב 4 ידע שבשקים יש נשקים כי אבו ג'סר אמר לו; כשנפגשו עם הרכב השני, הוא אמר למשיב 4 להישאר ברכבו של אמג'ד, והוא מעביר את השקים עם הנשקים לרכב השני (16.3)

20. **אגבאריה** - מתגורר בזלפה. הטלפון שנתפס עליו במעצר שייך לו, מנוי 220. גרסתו בחקירות היא כי מישוהו התקשר אליו וביקש שיגיע לקחת שני פועלים לגדר, לא ידע מה יש ברכב.

מחמוד אבו ג'סר הוא חבר ותיק. לא מכיר את המשיבים 1 ו- 2 או מחמוד עסאף.

בשיחות שהושמעו לו בינו לבין המשיב 1 מיום האירוע טען כי לא מזהה את הקולות, למרות שבוצעו ממנוי 220, וטען כי אינו מזהה עצמו בסרטונים שהוצגו בפניו מהרכב בו בוצעה עסקת האמל"ח

21. עימות בין אגבאריה והמשיב 3 מיום 16.3 -

המשיב 3 זיהה את אגבאריה כ"אמג'ד.. מזלפה". הכיר אותו דרך מחמוד אבו ג'סר. נסע איתו פעמיים, הובילו נשקים. מחמוד אבו ג'סר הסיע אותו עד הגדר ואמג'ד חיכה לו ברחבה

אגבאריה טען כי לא מכיר את המשיב 3

עימות בין המשיבים 1 ו- 2 מיום 17.3 -

המשיב 2 אמר כי הוא והמשיב 1 קרובי משפחה, אין ביניהם סכסוך. ביום 2.12 המשיב 1 התקשר אליו ואמר לו שרוצה להעביר 2 רובי צייד לחבר שלו בסאלם. הוא יצא מהשטחים לכיוון סאלם עם הנשקים שלקח אותם ממחמוד אבו ג'סר.

המשיב 1 סיכם עם הבחור על מחיר של 7200 ₪ תמורת הנשקים, והוא העביר את הכסף שקיבל מהשוטר הסמוי לאחיו הקטן של המשיב 1 עאמר

חזר על כך כי בהאזנות סתר שהושמעו לו בחקירות הוא זיהה את המשיב 1 מתאם עסקאות עם הבחור של שני הנשקים, וזיהה גם את מחמוד אבו ג'סר ואת עצמו

המשיב 2 אישר שהכינוי שלו הוא אבו מוניר או חמודה

תגובת המשיב 1 לדבריו של המשיב 2 "אני לא יודע"

עימות בין המשיבים 3 ו- 4 מיום 16.3 -

המשיב 3 זיהה את המשיב 4, ואישר גרסתו בחקירה כי המשיב 4 נפגש יחד איתו בביתו של מחמוד אבו ג'סר, שמסר להם 5 רובי צייד בשק וקרלו בשק אחר. כשהגיעו לגדר, הוא לקח את השק הקטן והמשיב 4 את השק הגדול, בצבע לבן, חושב ששם היו הרובים הגדולים

תגובת המשיב 4 "אני לא זוכר כלום כמו שצריך"

עימות בין המשיב 1 ואגבאריה מיום 18.3 -

המשיב 1 זיהה את אגבאריה הכיר אותו דרך מחמוד אבו ג'סר, למטרת העברת נשקי צייד וקרלו. אישר כי בחקירתו אתמול זיהה בסרטון מהרכב ביום האירוע את אגבאריה סופר את הכסף, כאשר מאחור יושב המשיב 3

בעסקה מיום 2.12 המשיב 1 שוחח עם אגבאריה כדי לדאוג לרכב שיקח את המשיב 2 מהגדר עם שני רובי הצייד לסאלם. את הטלפון של אגבאריה קיבל ממחמוד אבו ג'סר

אגבאריה בתגובה טען כי לא מכיר את המשיב 1

22. **המשיב 4** - בחקירה ראשונה מיום 9.3 סיפר שביום האירוע המשיב 3 רצה לצאת מהשטחים לכיוון סאלם לפגוש חברים שלו. הוא מכיר את המשיב 3 דרך אבו ג'סר. הם יצאו מהשטחים והגיעו לאמג'ד, ראה אותו פעם ראשונה אותו יום. לא ידע כלום על נשקים ולא ראה נשקים. כשיצאו מביתו של אמג'ד נפגשו עם רכב אחר. המשיב 3 ואמג'ד ירדו מהרכב, לקחו שק וביקשו ממנו לעזור. הם נכנסו לרכב השני, והוא נשאר ברכבו של אמג'ד. כשראה שוטרים ברח כי אין לו היתר שהייה בישראל.

השק היה במושב האחורי ברכב, צבעו היה לבן, לא ראה מה יש בפנים כי היה סגור אבל חשד שיש משהו שם "ראיתי שק בתוך הרכב וסגור חשדתי שיש משהו"

בהמשך השיב כי **חשד שיש בשק נשק**

אמג'ד המתין להם כשיצאו מהגדר, המשיב 3 תיאר מולו

בחקירה נוספת מיום 11.3 חזר ואמר כי **"כשעליתי על הרכב היה מונח לידי שק את האמת פחדתי וחשדתי שמדובר בנשק או משהו..."**

הכחיש כי קיבלו מאבו ג'סר שק לבן גדול ועוד שק קטן איתם יצאו מהשטחים. לאחר שיצאו מביתו של אמג'ד ונכנסו לרכב הופתע לראות את השק. חשב שזה שק ששייך לאמג'ד "וגם מצד שני חשדתי בנשק..." חזר וביקש את התרופות שהוא נוטל

בחקירה מיום 24.3 טען כי התרופות שהוא נוטל הן בשל בעיות הסתגלות עם אנשים, פחד, סחרחורת, לא יושן ולא אוכל מספיק, חלומות מטרידים ובעיות זיכרון. לא יודע מה הסיבה העיקרית לבעיות מהן סובל בגין נוטל תרופות. יש לו בעיות נפשיות. ביום האירוע רק יצא לטיול עם המשיב 3, ביקש ממנו לבוא איתו לבחור מסאלם בשם אמג'ד. היו בביתו ולקראת 22:30-23:00 עזבו והיו דרכם חזרה לגדר. **בהמשך שינה גרסה וטען כי יצא עם המשיב 3 לפגוש את אמג'ד שהוא קבלן בנייה על מנת שיעזור לו למצוא עבודה.**

אישר כי אחיו של מוחמד אבו ג'סר הוא שהקפיץ אותם לגדר. הכחיש שסחב שק.

לא ידע להבהיר שיחות מהאזנות סתר בהן נשמע אבו ג'סר אומר לשוטר הסמוי כי שולח שניים עם

הנשקים וביניהם את "אחמד הרזה".

23. **השוטר הסמוי** - לקראת עסקת אמל"ח שאמורה הייתה להיערך ביום האירוע בשעה 23:00 יצא לכיוון סאלם, והתקשר למשיב 2 לוודא שהוא מגיע. **המשיב 2 מסר לו שהנשקים כבר בסאלם והאנשים שלו ממתנים לו שם. המשיב 2 אמר שהוא סומך על האנשים שלו.** מהלך העסקה לאחר שנפגש עם הרכב השני בצומת סאלם, בחור אחד נכנס למושב לידו ליד הנהג, והבחור השני שמכיר אותו מעסקאות קודמות, נכנס עם שק לבן ועוד שקית למושב האחורי. אחרי שהראו לו את הנשקים, העביר את הכסף לבחור שישב לידו שהתחיל לספור. היה שם סכום של 9300 ₪. בעת הספירה, רכב חסם אותם מלפנים, והבחור לידו אמר לו להחביא את הכסף כי זה בילוש. לא מכיר ולא יודע מיהו הבחור הנוסף שישב ברכב שלהם

הכרעה -

24. הלכה היא כי לצורך החלטה על קיומה של תשתית ראייתית לכאורית, ביהמ"ש אינו נדרש לבחון מהימנות עדים או משקלן של ראיות, למעט במקרים בהם נגלות בחומר החקירה סתירות מהותיות המכרסמות באופן מהותי בעוצמת התשתית.

די בשלב זה בבחינת כוח ההוכחה הפוטנציאלי הטמון בחומר החקירה.

(ראה - **בש"פ 4698/20 פלוני נ' מדינת ישראל**, מיום 16.8.20; **בש"פ 7923/19 אבו דיב נ' מדינת ישראל**, מיום 15.12.19; **בש"פ 1597/20 מדינת ישראל נ' אבו סעב**, מיום 11.3.20).

במסגרת זו אין די בהעלאת ספקות או תזות חלופיות אפשריות מצד ההגנה כדי להפריך הערכה ראשונית זו, אלא במקרים נדירים, בהם "חוסר המהימנות זועק מן הראיה ונוטל ממנה לחלוטין את כוחה בתור שכזאת" (**בש"פ 825/98 מדינת ישראל נ' דחלה**, פ"ד נב(1) 625, 629 (1998)).

25. עיון במארג הראיות מביא למסקנה כי קיימת תשתית לכאורית בעוצמה מספקת להרשעת המשיב 4 בעבירות שיוחסו לו -

א. בהתאם לחומר החקירה והודעות יתר המשיבים - אבו ג'סר הוא שנהג להביא להם את הנשקים אותם העבירו לארץ למכירתם. העובדה כי המשיב 4 הכיר את המשיב 3 באמצעות אבו ג'סר, והגיע ביום האירוע לביתו של אבו ג'סר כבקשתו (ראה הודעת המשיב 3 מיום 14.3), מחזקת ותומכת בגרסת המבקשת באשר למודעותו וחלקו בעסקת האמל"ח שבוצעה.

ב. המשיב 3 אישר כי המשיב 4 ידע אודות הנשקים בשקים, סחב את השק הלבן ובו 5 רובי ציד מעבר לגדר לשטח ישראל והיה מודע לביצוע עסקת האמל"ח ברכבו של השוטר הסמוי.

ג. ניתן לייחס למשיב 4 ידיעה "בעצימת עיניים" כי השקים מכילים נשק מכוח סעיף 20(ג)(1) לחוק העונשין.

המשיב חזר וטען בחקירותיו כי חשד שבשקים יש נשק "פחדתי וחשדתי שמדובר בנשק או משהו.."; "ראיתי שק בתוך הרכב וסגור וחשדתי שיש משהו"; "וגם מצד שני חשדתי בנשק".

מארג הראיות מבסס חשד סובייקטיבי וממשי כי אפשר שהשקים שהוכנסו לרכב מכילים נשק. המשיב 4 נקרא ע"י אבו ג'סר לביתו בשעות הערב ונדרש יחד עם המשיב 3 להעביר שני שקים לשטח ישראל; השקים היו סגורים; המשיבים 3 ו-4 עברו בשעות לילה דרך פירצה בגדר; כעבור זמן קצר נסעו המשיבים 3-4 יחד עם אמג'ד, מביתו למפגש עם רכב אחר, אליו הועברו השקים, ובהמשך בשעת לילה מאוחרת, היו צפויים לחזור לשטחי הרשות.

יש בנסיבות כדי לעורר חשד סביר בליבו של כל בר דעת, ולבסס היסוד הנפשי בעצימת עיניים.

המשיב 4 התעלם מהחשד ונמנע מלברר המצב לאשורו, חרף שהייתה לו ההזדמנויות לעשות כן טרם יצא משטח הרשות.

(ראה לעניין זה ע"פ 2518/16 יצחקי נ' מדינת ישראל מיום 25.12.16; מ"ת 44160-11-17 מדינת ישראל נ' ישראל גרוס מיום 11.12.17; מ"ת 16472-06-19 מדינת ישראל נ' איליה פטרוב מיום 31.7.19).

למעשה, ניתן לייחס למשיב 4 מודעות, הן מכוח הנסיבות והן מכוח עצימת עיניים.

טענת המשיב 4 כי כוונתו הייתה להצטרף למשיב 3, לבקשתו, לביקור אצל חברים בסאלם, בשעות הלילה, למס' שעות בודד בלבד, ולחזור הביתה - עומדת בניגוד להיגיון הסביר והשכל הישר. הדברים אמורים מקל וחומר, בהתחשב בסתירות המשיב 4 בחקירותיו, תחילה כי הסכים להצטרף למשיב 3 לביקור אצל חברים ואינו מכיר את אמג'ד, ובהמשך כי יצא על מנת לפגוש את אמג'ד, קבלן בנייה, על מנת שיעזור לו במציאת עבודה, וכן בעובדה כי לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת, מדוע אם כך, נדרש ע"י אבו ג'סר להגיע לביתו. יוזכר, כי המשיב 4 אינו חולק בחקירותיו על כך כי אחיו של אבו ג'סר, עבדאללה, הוא שהסיעם לפירצה בגדר.

ד. אשר לטענה בדבר חלקו של המשיב 4 בביצוע העבירות, אבהיר כי אין דרישה במבצעים בצוותא כי כל אחד מהנאשמים יבצע בעצמו את רכיבי היסוד העובדתיים של העבירה. (ראה עפ"י 8328/17 זיאד ג'בר נ' מדינת ישראל מיום 28.7.19). במקרה דנן- הגעה לביתו של אבו ג'סר, יציאה משותפת, נסיעה יחד עם אגבאריה לביתו ומשם לפגישה עם הסוכן המשטרתי כשלידו הנשקים, מקימים תשתית.

26. לא נעלמו מעיניי הקשיים הראייתיים בכל הנוגע להודאת המשיב 3. הודאת המשיב 3 מעלה קושי משני היבטים - היבט הכשרות המשפטית של המשיב 3 עצמו, והעבדה כי מדובר בשותף לעבירות באותו אישום. אולי גם ראוי לשקול אישום של נשיאה והובלה משמדובר בעצימת עיניים (אך עניין זה לתיק העיקרי).

אמנם כטענת ב"כ המשיב 4, אמרת המשיב 3 אינה יכולה לשמש חומר מפליל כנגדו, אלא אם יעיד להגנתו, אולם, ההנחה היא שנאשם יעיד להגנתו במשפט (ראה בש"פ 1572/05 **זוארץ נ' מדינת ישראל**, מיום 10.4.05), אלא בנסיבות מיוחדות בהן נסתרת הנחה זו.

זאת ועוד כבר נקבע כי ככלל, מקומן של טענות בדבר קבילות ראיות להתברר במסגרת ההליך העיקרי בשלב המעצר אין מניעה להסתמך על ראיות אשר קבילותן מוטלת בספק, אך קיימת אפשרות כי הן ייחשבו לראיות קבילות בהליך העיקרי. שאלת קבילותה של ראיה גולמית במשפט נבחנת אפוא בהליך מעצר על פי רמת ההסתברות להפיכתה לקבילה במשפט גופו, בהתחשב בנסיבות המקרה הספציפי (ראה דברי כב' השופט מינץ **בבש"פ 1495/20 דניאל קגן נ' מ"י**, מיום 15.3.20)

בענייננו, כשירות המשיב 3 טרם הוכרעה, וקיימת אפשרות כי הודאתו תיחשב ראיה קבילה, והוא יעיד להגנתו. על כן, לשלב הלכאורי דנן, ניתן להסתמך על חקירותיו.

27. זאת ועוד - חרף הקושי הראייתי, פוטנציאל הרשעת המשיב 4 בעבירות שיוחסו לו ממש. העובדה כי מדובר במשיב אשר אישר למעשה את עצימת עיניו בצד חשדו, הנסיבות שאפפו הגעתו (השיחה עם אבו ג'סר, סחיבת השקים, הנסיעה וההמתנה) מקימה פוטנציאל הרשעה תקין שדי בו לשלב זה.

28. המשיב 4 הנו תושב שטחים; בצד חזקת המסוכנות הקמה כנגדו מכוח האישום בנשק, קם גם חשש הימלטות מאימת הדין.

29. עילות המעצר גבוהות ועוצמתיות; עילות אלו מאפילות על הקשיים לעיל (בש"פ 1597/20 **מ"י נ' אבו סעב**).

30. מקום בו האישום המדובר הנו בנשק, חל כלל מעצר; גם במדרג עבירות הנשק - עבירת הסחר מקימה כלל מעצר משמעותי; כאשר מדובר במי שהעביר הנשק מהשטחים לארץ, מי שהנו שוהה בלתי חוקי, איני סבור כי ניתן לחרוג מכלל המעצר.

31. גם בהלכת קונדוס, הדגיש כב' בית המשפט העליון את משמעות העבירות ה'נלוות' לשהייה; כאן, כאמור מדובר בעבירת נשק. על אחת כמה וכמה אמורים הדברים עת עסקינן במציאות ביטחונית לא פשוטה (הלכת קונדוס מזכירה גם שיקול זה וראה גם בש"פ 32/15).

32. אני מורה על מעצר המשיב עד תום ההליכים.

ניתנה היום, ה' תמוז תשפ"א, 15 יוני 2021, בהעדר הצדדים.